

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **V., spol. s r. o., K.**, IČO: X., proti odporcom: **1/ Mgr. M. L., Š.**, správca konkurznej podstaty L. - R. spol. s r. o. v konkurze, U., IČO: X., **2/ J. L., bytom U.**, o zaplatenie **54 151,04 € s príslušenstvom zo zmenky a o návrhu odporcov 1/, 2/ o oslobodenie od súdnych poplatkov**, na dovolanie odporcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. novembra 2011, č. k. 1CoZm/34/2011-74, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21. novembra 2011, č. k. 1CoZm/34/2011-74 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V uznesením zo dňa 20. júla 2011, Č. k. 3CbZm/94/2010-62 rozhodol tak, že odporcovi 1/ oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 3CbZm 94/2010 nepriznal a odporcovi 2/ oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 3CbZm 94/2010 priznal. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že po vyhodnotení žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov odporcu 1/ dospel k záveru, že podmienky, za ktorých môže súd priznať oslobodenie od súdnych poplatkov, neboli v tomto prípade splnené. V prípade odporcu 1/ súd zdôraznil, že samotná skutočnosť, že obchodná spoločnosť nedosahuje žiaden zisk, ale stratu, ešte neznamená, že jej majetkové pomery paušálne odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov. Po oboznámení sa s majetkovými a sociálnymi pomermi odporcu 2/, súd prvého stupňa dospel k záveru, že podmienky, za ktorých môže súd priznať oslobodenie od súdnych poplatkov, boli v tomto prípade splnené. Súd mal za to, že pri čistom mesačnom príjme vo výške približne 358,20 € a výške súdneho poplatku 3 259,50 € za podané námietky, je

oslobodenie odporcu 2/ od súdnych poplatkov na mieste.

Na odvolanie odporcu 1/ Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací napadnutým uznesením rozhodol tak, že jeho odvolanie odmietol. Odvolací súd poukázal na ust. § 204 ods. 1 O. s. p. a ust. § 57 ods. 1 O. s. p., pričom zdôraznil, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo odporcovi 1/ doručené dňa 3. augusta 2011 a lehota na podanie odvolania uplynula dňa 18. augusta 2011. Odporca 1/ podal odvolanie na poštu až dňa 31. augusta 2011, teda až po uplynutí zákonnej lehoty.

Odvolací súd preto bez vecného prejednanja odvolanie odporcu 1/ odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca 1/ dovolanie odôvodnené v zmysle ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v ktorom uviedol, že jeho odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa bolo podané včas. Túto skutočnosť dovolateľ deklaruje fotokópiou odvolania zo dňa 17. augusta 2011 a podacím lístkom o jeho podaní na pošte dňa 18. augusta 2011. Dovolateľ dodal, že podaním zo dňa 30. augusta 2011 upresnil, že jeho podanie zo dňa 17. augusta 2011 (označené ako vyjadrenie) je potrebné podľa jeho obsahu posudzovať ako odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa. Z dôvodu, že odvolací súd rozhodoval o jeho podaní zo dňa 30. augusta 2011, a nie o jeho odvolaní zo dňa 17. augusta 2011, má dovolateľ za to, že mu bola týmto postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Preto dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O. s. p.).

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanovení § 237, § 238 a § 239 O. s. p. V ustanovení § 237 O. s. p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O. s. p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O. s. p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu, vydaným vo forme uznesenia.

Odporca 1/ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

V zmysle ust. § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa doslovného znenia § 239 ods. 3 O. s. p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, znalečnom, tlmočnom a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie odporcu 1/ je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu 1/ z ustanovenia § 239 O. s. p. nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O. s. p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa ust. § 239 O. s. p., ale komplexne sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd, uvedených v ust. § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. (ide o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, o prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

V rámci toho prieskumu dovolací súd ustálil, že došlo k vade v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., zakladajúcej prípustnosť a dôvodnosť dovolania, t. j. že odvolací súd svojim postupom odňal odporcovi 1/ možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) je treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práva právom chránených záujmov. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Podľa konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má znaky odňatia možnosti konať pred súdom tiež postup odvolacieho súdu, ktorý odmietne odvolanie, hoci na takýto postup neboli splnené procesné podmienky.

O taký prípad v prejednávanej veci ide z dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní

a rozhodovaní veci nepostupoval v súlade s právnymi predpismi a odporcovi 1/ znemožnil uplatniť procesné práva, priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práva oprávnených záujmov, čím odvolacie konanie touto vadou zaťažil.

Základné právo na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústavy) zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 42 ods. 3 O. s. p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V zmysle ust. § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, bolo možné odôvodniť len dôvodmi, uvedenými v ustanovení § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O. s. p.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Podľa ust. § 209 ods. 1 O. s. p. súd prvého stupňa uznesením vyzve toho, kto podal odvolanie, neobsahujúce náležitosti podľa ust. § 205 ods. 1, 2, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/. Ak sa aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní, alebo ak ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolanie

na rozhodnutie odvolaciemu súdu.

V zmysle ust. § 211 ods. 1 prvá a tretia veta O. s. p., ak súd prvého stupňa nesprávne postupoval podľa ust. § 209 ods. 1, odvolací súd sám vyzve toho, kto podal odvolanie, aby doplnil chýbajúce náležitosti, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania podľa ust. § 218 ods. 1 písm. d/.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo odporcovi 1/ doručené 3. augusta 2011 (č. l. 64). Odporca 1/ podal na pošte dňa 18. augusta 2011, t. j. v zákonom stanovenej lehote na odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) proti uzneseniu, podanie označené ako vyjadrenie (č. l. 67). Predmetné podanie obsahuje odtlačok pečiatky odporcu 1/ s označením mena likvidátora spoločnosti a jeho podpis (ako aj podpis odporcu 2/). Následne odporca 1/ podal na pošte dňa 31. augusta 2011 podanie (č. l. 69), v ktorom uviedol, že jeho skoršie vyjadrenie, je potrebné posudzovať podľa jeho obsahu ako jeho odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa bez toho, aby postupoval podľa ust. § 209 ods. 1 O. s. p., postúpil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia je zrejmé, že odvolací súd s poukazom na ust. § 204 ods. 1 O. s. p. a ust. § 57 ods. 1 O. s. p., sa zaoberal iba podaním odvolateľa 1/ zo dňa 31. augusta 2011 (č. l. 69) s konštatovaním, že toto podanie bolo podané až po uplynutí zákonnej lehoty. Odvolací súd preto bez vecného prejednanja, odvolanie odporcu 1/ odmietol podľa ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. K podaniu odporcu 1/ zo dňa 17. augusta 2011 (č. l. 67) sa odvolací súd vôbec nevyjadril.

V prejednávanej veci niet pochyb o tom, že odporca 1/ podal proti uzneseniu súdu prvého stupňa vyjadrenie (č. l. 67) v zákonom stanovenej lehote na odvolanie, v ktorom vyjadrení označil rozhodnutie súdu prvého stupňa s tým, že nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, nakoľko nevykonáva podnikateľskú činnosť a je v likvidácii s prípravou na konkurz, z ktorého dôvodu navrhol odporca 1/ pokračovať v konaní tak, že bude oslobodený od súdnych poplatkov.

Odvolačný súd, rovnako ako súd prvého stupňa, nevyzval na odstránenie väd podania na č. l. 67 s poukazom na ust. § 211 O. s. p., ktoré podanie sa podľa jeho obsahu javí ako odvolanie, avšak bez ďalšieho ho nie je možné konkretizovať. Dovolací súd preto konštatuje, že odvolací súd porušením uvedeného ustanovenia zákona odňal odporcovi 1/ možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., keď mu neumožnil vady podania odstrániť.

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O. s. p., je nielen dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania, ale zároveň je tiež okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie, vydané v konaní, postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

Dovolací súd zistil, že dňa 13. 04. 2012 bol na majetok odporcu 1/ vyhlásený konkurz a ustanovený správca konkurznej podstaty Mgr. M. L.. Vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku, podliehajúceho konkurzu, patriaceho úpadcovi (§ 47 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ďalej len ZKR), ak tento zákona neustanovuje inak. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona (§ 111 O. s. p.). V danej veci je uplatnený nárok, na ktorý sa vzťahuje citované ustanovenie § 47 ods. 1 ZKR o prerušení konania, čo však nebráni v rozhodnutí o procesných právach účastníkov, ktoré rozhodnutie nemá vplyv na majetok, podliehajúci konkurzu, patriaceho úpadcovi a z tohto dôvodu dovolací súd o dovolaní úpadcu rozhodol. V ďalšom konaní je potrebné postupovať v zmysle ust. § 47 ods. 3 ZKR.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu podľa ust. § 243b ods. 1, 4 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 226 O. s. p. pre Krajský súd v Bratislave, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, v zmysle § 243d ods. 1 O. s. p. znova aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová